

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní žalobce: **P. B.**, Valdice, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, Křížova 25, 225 08 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 11. 2012, č. j.,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení**
- III. Žalovanému se nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 8. 11. 2012, č. j. byly zamítnuty námitky žalobce proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 6. 9. 2012, č. j. a citované rozhodnutí bylo potvrzeno. Tímto rozhodnutím byla zamítnuta jeho žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění (dále jen „zdp“), neboť podle posudku OSSZ Jičín ze dne 21. 8. 2012 není invalidní. Dle uvedeného posudku poklesla účastníku řízení z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost o 10 %.

Proti rozhodnutí podal žalobce námitky dne 24. 9. 2012, který v rámci námitkového řízení byly přezkoumány a poté vydáno napadené rozhodnutí ze dne 8. 11. 2012, č. j., které je předmětem přezkumného soudního řízení.

Žalobou ze dne 27. 12. 2012 se domáhal žalobce zrušení napadeného rozhodnutí s odůvodněním, že žádá o zajištění znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie, které je vedeno ve spise spisové značky 61 T 23/2010 Krajského soudu v Brně. Dle citovaného posudku je uvedena celková diagnóza a její vliv na trestný čin žalobce. Jedná se o léčebně neovlivnitelnou a trvalou diagnózu, která by měla mít vliv i na pracovní schopnost jmenovaného. V soudním znaleckém posudku je uvedeno, že žalobce vykazuje rysy a projevy duševní poruchy, jedná se o disociální poruchu osobnosti. Má rovněž i trvalou a léčebně neovlivnitelnou osobnostní odchylku vyznačující se mj. lhostejností ke společenským pravidlům a závazkům, sociální nepřizpůsobivost, nedostatek citu, nezáměr o cítění druhých, neschopnosti zakoušet vinu, atd. Jednoznačně splňuje i diagnostická kritéria pro syndrom závislosti na alkoholu chronického charakteru s alkoholickou degenerací. V chování hraje roli impulzivita a egocentričnost vyplývající z osobnostní struktury žalobce, byly u něho zjištěny sklony k agresivnímu chování, agrese je prudká, brachiální.

Usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 18. 1. 2013, č. j. 28 Ad 1/2013-11 byla věc postoupena Krajskému soudu v Brně (ust. § 7 odst. 1, 2, 3, 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“).

Žalovaná v písemném vyjádření ze dne 28. 2. 2013 navrhla ve věci provedení důkazu posudkem PK MPSV ČR ve smyslu ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění.

Z posudkové dokumentace OSSZ Jičín bylo zjištěno, že žádost o invalidní důchod podal žalobce dne 11. 5. 2012, posouzen byl lékařkou příslušné OSSZ dne 21. 8. 2012 s posudkovým závěrem, že se jedná o anomální osobnost, porucha adaptace, drogová závislost v anamnéze. Posuzovaný byl účasten jednání. Lékařka vycházela ze zdravotní dokumentace ošetřujícího lékaře MUDr. Fialové, Věznice Valdice, psychiatrického nálezu MUDr. Rejleka ze dne 1. 4. a 11. 9. 2011, vyšetření ORL MUDr. Novotného ze dne 19. 4. 2012, dále biochemie, hematologie, EKG, RTG plic z Věznice Valdice. Posuzovaný s toxickou anamnézou byl hodnocen jako abnormální osobnost, jedná se o lehčí poruchu, převážně o poruchu adaptace na vězeňské prostředí, která nemá posudkově významný vliv na schopnost výdělečné činnosti, naopak pracovní zapojení má na poruchu adaptace příznivý vliv. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 7a), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. v platném znění, míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 10 %. Na základě provedeného hodnocení bylo konstatováno, že posuzovaný není invalidní dle § 39 odst. 1 zdp. Uvedený posudek byl podkladem pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 6. 9. 2012.

Žalobce podal dne 24. 9. 2012 námitky, s rozhodnutím nesouhlasil. Uvedl, že rozsudkem Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně ze dne 13. 12. 2010 sp. zn. 61 T 23/2010 byl odsouzen pro trestný čin vraždy k výjimečnému trestu odnětí svobody v trvání 25 let. Výjimečný trest byl uložen s ohledem na znalecký posudek z oboru zdravotnictví – odvětví psychiatrie. Byla diagnostikována disociální porucha osobnosti

vyznačující se mj. sociální nepřizpůsobivostí, nízkým prahem pro agresivní explozi, atd. Jedná se o závažnou poruchu, která přesahuje hranice konfliktnosti, umocněnou alkoholickou degenerací a vylučujícího z pracovního i společenského fungování. Žádal proto přehodnocení zdravotního stavu a uznání invalidity.

Žalovaná přezkoumala napadené rozhodnutí v plném rozsahu s přihlédnutím k uplatněným námitkám dle § 5 písm. j), § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění, za tím účelem nechala vypracovat posudek ze dne 31. 10. 2012. Posudkový závěr vycházel ze zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků, o němž nebyly pochybnosti. Po prostudování doložené podkladové dokumentace i zdravotní dokumentace, sice zdravotnické dokumentace ošetřujícího lékaře MUDr. Fialové, Věznice Valdice ze dne 2. 7. 2012, psychiatricko-ambulantního nálezu MUDr. Rejleka ze dne 1. 4. a 11. 9. 2011, ORL ambulantního nálezu MUDr. Novotného ze dne 19. 4. 2012, laboratorních nálezů ON Jičín – klinické biochemie a hematologie ze dne 24. 2. 2011, RTG plic MUDr. Richtera, Věznice Valdice ze dne 1. 3. 2011, EKG vyšetření MUDr. Hamáčkové, Věznice Valdice ze dne 23. 2. 2011 a přiložených nálezů k námitkovému řízení, sice psychiatricky-ambulantního nálezu MUDr. Rejleka ze dne 10. 7. 2012 a ORL ambulantního nálezu MUDr. Novotného ze dne 19. 4. 2012 dospěl posuzující lékař k závěru, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jako hlavní rozhodující zdravotní postižení bylo určeno psychiatrické onemocnění, které je dlouhodobé, ale stabilizované (jde o poruchu osobnosti s dlouhodobou toxikomanií) v minulosti, dle doložených psychiatrických nálezů méně závažné. Zdravotní postižení ve shodě s lékařem OSSZ Jičín bylo hodnoceno jako lehké a neodpovídající dle platných právních předpisů žádnému stupni invalidity, i když je pro jeho dlouhodobost a přetrvávající psychické obtíže hodnoceno na horní hranici procentního rozmezí poklesu pracovní schopnosti. Lehké psychické postižení je charakterizováno stavu se zhoršenou sociální adaptabilitou, zvýšenou konfliktností, disharmonickými postoji a chováním s narušením vztahů a společenské komunikace nebo osobností anomální, akcentovanou. Lékař podrobně prostudoval veškerou zdravotnickou dokumentaci doloženou k posouzení na OSSZ Jičín včetně nálezů doložených k námitce a konstatoval, že posudkový závěr OSSZ Jičín ze dne 21. 8. 2012 vycházel ze správného použití posudkových kritérií, protože zdravotní stav a stupeň invalidity byl posouzen v souladu se zákonem č. 155/1995 Sb. v platném znění a vyhláškou MPSV č. 359/2009 Sb. v platném znění. Rozhodující zdravotní postižení, které je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu bylo zařazeno pod kapitolu V., položka 7a), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 10 %. Výsledkem posouzení byl závěr, že žalobce není invalidní dle § 39 odst. 1 zdp.

V rámci přezkumného soudního řízení byl proveden důkazem posudkem PK MPSV ČR v Brně ze dne 16. 5. 2013. Posudková komise za účasti odborné lékařky – psychiatricky hodnotila zdravotní stav žalobce bez jeho účasti na základě podkladové dokumentace. Posuzovaný se k jednání nedostavil, neomluvil se. Byl posuzován na základě pracovní anamnézy jako svářeč – jeřábník. Byl proveden výpis ze zdravotní dokumentace, vyhodnoceny citované lékařské nálezy, doručení posudku PK MPSV ČR bylo zajištěno účastníkům řízení. Na základě posudkového zhodnocení bylo uvedeno, že se jedná o posuzovaného, který vykazuje rysy a projevy duševní choroby nechorobného charakteru – disociální poruchy osobnosti, která byla dle opakovaných psychiatrických vyšetření k datu vydání napadeného rozhodnutí dlouhodobě stabilizována – posuzovaný byl spíše uzavřený, málo sdílný, bez zjevných emocí, bez známek rozlady či tenze, v popředí byly adaptační

problémy – poruchy usínání, výčitky svědomí, vzpomínky na rodinu, na to, co se stalo, nervozita, malá ochota navazovat kontakt dle doložené zdravotní dokumentace, konflikty se spoluvězni či personálem věznice neměl. K datu vydání napadeného rozhodnutí šlo o lehké postižení, nešlo o středně těžké postižení, nešlo o stav s podstatným narušením pracovního a společenského fungování, nebylo dokumentováno závažné málo adaptivní chování, nebyly dokumentovány opakované situační dekompenzace, nešlo ani o těžké postižení, nebyl těžce narušen výkon většiny denních aktivit, nebyly přítomny funkčně významné poruchy osobnosti provázené jiným závažným duševním postižením, nešlo ani o těžké narušení adaptability nebo o stav, kdy se psychopatologické projevy blíží jiným závažným duševním poruchám, nebyla dokumentována neovladatelná primitivní pudová jednání, nešlo ani o stav během poskytování ústavní péče v nemocnici nebo odborném léčebném ústavu. V minulosti měl posuzovaný potíže s drogami – marihuana 15 let, heroin, pervitin občas, víno 4-5 l denně, tvrdý alkohol občas. K datu vydání napadeného rozhodnutí nebyly dokumentovány potíže s drogami ani abstinenční příznaky ani žádná funkční porucha plynoucí ze závislosti na drogách v minulosti. Posudková komise prostudovala i znalecké posudky, na které se posuzovaný v žalobě odkazuje, jde o posudky o zdravotním stavu, které byly vypracovány pro potřeby Policie ČR, ne pro hodnocení poklesu pracovní schopnosti, oba znalecké posudky diagnostikovaly u posuzovaného disociativní poruchu osobnosti a potíže s abusem drog a zaměřovaly se na zodpovězení otázek daných zadavatelem. To, že je posuzovaný schopen i při svých zdravotních potížích soustavně pracovní činnosti potvrzuje i to, že ve výkonu trestu pracuje, přičemž nemá konflikty ani se spoluvězni ani s personálem. Na základě prostudované zdravotní dokumentace pak PK MPSV Brno došla k závěru, že šlo u posuzovaného o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byla porucha osobnosti, která byla zařazena pod kapitolu V., položka 7a), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. v platném znění, míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 10 %. S ohledem na ostatní zdravotní postižení (pityriasis versikolor) a předchozí vykonávané výdělečné činnosti byla zvolena horní hranice rozpětí. Pro užití ust. § 3 citované přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. v platném znění nebyly zjištěny další posudkově významné skutečnosti. Klinické nálezy nedokumentují závažnou funkčních poruch, na základě kterých by bylo možno pokles pracovní schopnosti hodnotit dle písmene b) nebo písmene c) citované kapitoly a položky.

Při posouzení věci vycházel Krajský soud v Brně z následujících skutečností, úvah a právních závěrů:

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobami oprávněnými (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

Žaloba byla přezkoumána v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, odst. 2 s.ř.s.).

Vzhledem ke splnění zákonných podmínek soud rozhodl bez nařízení jednání (ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.).

Z geneze hodnocení zdravotního stavu žalobce vyplývá, že posuzovaný vykazuje rysy a projevy duševní poruchy, avšak nechorobného charakteru – disociální poruchy osobnosti,

kteřá byla dle opakovaných psychiatrických vyšetření k datu vydání napadeného rozhodnutí dlouhodobě stabilizovaná. Porucha neznemožňuje posuzovanému pracovat i při jeho subjektivně popisovaných zdravotních potížích je schopen soustavné pracovní činnosti, ve výkonu trestu pracuje, nemá konflikty s personálem ani se spoluvězni. K datu vydání napadeného rozhodnutí šlo o lehké postižení, nešlo o středně těžké postižení, nešlo o stav s podstatným narušením pracovního a společenského fungování, nebylo dokumentováno závažné maloadaptivní chování, nebyly dokumentovány opakované situační dekompenzace, nešlo ani o těžké postižení, nebyl těžce narušen výkon většiny denních aktivit, nebyly přítomny funkčně významné poruchy osobnosti provázené jiným závažným duševním postižením, nešlo ani o těžké narušení adaptability nebo o stav, kdy se psychopatologické projevy blíží jiným závažným duševním poruchám, nebyla dokumentována nezvládnutelná primitivní pudová jednání, nešlo ani o stav během poskytování ústavní péče v nemocnici nebo odborném léčebném ústavu. Ačkoliv v minulosti měl potíže s drogami, k datu vydání napadeného rozhodnutí nejsou dokumentovány potíže s drogami ani abstinenční příznaky ani žádná funkční porucha plynoucí ze závislosti na drogách v minulosti. Na těle jmenovaného byl výsev ložisek kožního onemocnění – pytiriasis versicolor, jedná se o onemocnění, které však nesnižuje výkonnost organismu. Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Brně prostudovala i znalecké posudky, na které jmenovaný v žalobě odkazuje, jedná se však o posudky o zdravotním stavu, které byly vypracovány pro účely Policie ČR nikoliv pro hodnocení poklesu pracovní schopnosti v rámci systému důchodového pojištění. Oba znalecké posudky zdiagnostikovaly u posuzovaného disociativní poruchu osobnosti a potíže s abusem drog a zaměřovaly se na zodpovězení otázek daných zadavatelem. Dle názoru soudu PK MPSV ČR v Brně přesvědčivějším a podrobnějším způsobem zdůvodnila a vyhodnotila rozsah popisovaného funkčního postižení žalobce. Proto vycházel z hodnocení obsaženého především v citovaném posudku, který považoval za věcně správný, dostatečně logický a srozumitelně odůvodněný. V této souvislosti poukazuje na to, že při posuzování míry invalidity se jednalo o otázku odbornou – medicínskou, ke které nemají správní soudy dostatek znalostí, a proto vycházejí z jednotlivých posudků, jež hodnotí podle zásad upravených v ust. § 77 odst. 2 s.ř.s. Jednotlivé výše popsané posudky popsaly prakticky zdravotní stav žalobce shodně, PK MPSV ČR v Brně dále uvedla, že disociální porucha osobnosti byla dlouhodobě stabilizovaná.

Podle ust. § 39 odst. 6 zdp za stabilizovaný zdravotní stav (odst. 4 písm. b) se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovním omezením.

Za podstatnou skutečnost v posuzovaném případě soud považuje skutečnost, že všechny posudky vyhodnotily pokles míry pracovní schopnosti žalobce ve výši 10 %, tedy v rozmezí poklesu míry pracovní schopnosti, která neodpovídá žádnému z kritérií uvedených v § 39 odst. 2 zdp. Žádný z výše uvedených posudků neobsahuje hodnocení, které by zpochybnilo závěr žalované prezentovaný v napadeném rozhodnutí, totiž že žalobce není invalidní. Pokud tedy jednotlivé posudky obsahují jednoznačný závěr, podle něhož zdravotní stav žalobce nenáleží do kategorie invalidity I., II. či III. stupně, přičemž všechny posudky zaujaly shodný posudkový závěr, není důvodu o správnosti závěru učiněných v jednotlivých posudcích pochybovat.

Soud poukazuje na to, že podle ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. musí správní soudy vycházet ze skutkového stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Rozhodujícím tedy je, jestliže žalobce byl ke dni 8. 11. 2012 invalidní či nikoliv. Povinností posudkových komisí není podrobit pojištěnce komplexnímu vyšetření jeho zdravotního stavu, nýbrž na základě shromážděné zdravotní dokumentace posoudit jeho zdravotní stav a míru poklesu soustavné výdělečné činnosti (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 9. 2006, č. j. 3 Ads 65/2005-87, www.nssoud.cz).

Soud proto uzavírá, že posudek PK MPSV ČR v Brně ze dne 16. 5. 2013 považuje za správný, logický, bezrozporný, odůvodňující a hodnotící zdravotní stav posuzovaného ke dni rozhodování žalované. Soud proto nepochybil, pokud nevyhověl námitkám žalobce vznesených v žalobě. V souladu se stanoviskem žalované proto uzavírá, že nebyl dán důvod k vyhovění žalobě, proto dle § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Žalobce ve věci samé nebyl úspěšný, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 28. června 2013

JUDr. Eva Lukotková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová